

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 12Csp/97/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6219201467
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zoltán Orlai
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2019:6219201467.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš sudcom JUDr. Zoltánom Orlaiom v spore žalobcu TELERVIS PLUS, a. s., IČO: 357 177 69, so sídlom Staré Grunty 7, Bratislava - Karlova Ves, 841 04, zastúpeného JUDr. Alanom Strelákom, advokátom, so sídlom Plynárska 1, 821 09 Bratislava, proti žalovanej L. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. Č.. XXX, XXX XX R. R. F. O., o zaplatenie 724,- Eur istiny s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 380,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 380,- Eur od 21.07.2017 až do zaplatenia a to v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

Žiadna zo strán sporu n e m á na náhradu trov konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 24.07.2019 si žalobca uplatnil voči žalovanej nárok na zaplatenie sumy 724,00 Eur s príslušenstvom. Žalobca sa tiež domáhal náhrady trov konania spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku a trovách právneho zastúpenia. Žalobca v žalobe uplatnený nárok odôvodnil tým, že dňa 20.07.2016 bola medzi žalobcom a žalovanou ako dlžníkom, uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej bezhotovostný a bezúčelový úver vo výške 500,00 Eur za celkový úrok z istiny vo výške 36,80 % , t.j. 184,- Eur. Zmluvou sa dlžník zaviazal celkovú čiastku vo výške 684,- Eur uhradiť v 12 mesačných splátkach vo výške 57,- Eur. Prvá splátka bola splatná 30. deň po poskytnutí úveru a každá ďalšia splátka bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Vzhľadom na to, že žalovaná neplnila svoju povinnosť riadne a včas v zmysle dohodnutého splátkového kalendára, žalobca v Predžalobnej upomienke zo dňa 02.11.2016 upozornil žalovanú na možnosť uplatnenia práva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t. j. práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. Následne žalobca v Oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 27.11.2016 písomne oznámil žalovanej, že celá pohľadávka sa stala splatná ku dňu 26.11.2016. Žalovaná ku dňu žaloby uhradila na Zmluvu č. XXXXXXXXXX celkovo sumu vo výške 60,- Eur. Dlžná čiastka k dnešnému dňu činí 624,- Eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi čiastkou, ktorú sa žalovaná zmluvou zaviazala žalobcovi zaplatiť v celkovej sume 684,- Eur a čiastkou vo výške 60,- Eur, ktorá bola uhradená žalovanou. Dňa 20.07.2016 bola medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom uzatvorená Zmluva o pôžičke č. R., na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej viazanú pôžičku v sume 160,- Eur. Predmetom financovania úveru bola úhrada kúpnej ceny z Kúpnej zmluvy č. XXXXXX uzatvorenej medzi žalovanou a predávajúcim. Čerpanie pôžičky bolo uskutočnené prevodom na účet predávajúceho. Vzhľadom na to, že žalovaná neplnila svoju povinnosť riadne a včas v zmysle dohodnutého splátkového kalendára, žalobca v Predžalobnej upomienke zo dňa 01.01.2017 upozornil žalovanú na možnosť uplatnenia práva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t. j. práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. Následne žalobca v Oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 26.01.2017

písomne oznámil žalovanej, že celá pohľadávka sa stala splatná ku dňu 25.12.2017. Žalovaná ku dňu vypracovania žaloby uhradila na zmluvu o pôžičke celkovo 60,- Eur. Žalobca si v tejto časti žaloby uplatňuje len nárok na priznanie sumy 100,- Eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi sumou 160,- Eur a čiastkou vo výške 60,- Eur, ktorá bola uhradená žalovanou.

2. Ku žalobe žalobca predložil Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 20.07.2016, Predžalobnú upomienku zo dňa 02.11.2016, Oznámenie o zosplatnení záväzku zo dňa 27.11.2016, amortizačnú tabuľku pre Zmluvu č. XXXXXXXXXX, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. R. zo dňa 20.07.2016, Predžalobnú upomienku - výzvu k úhrade zo dňa 01.01.2017, Oznámenie o zosplatnení záväzku zo dňa 26.01.2017.

3. Súd doručil žalobu spolu s prílohami žalovanej do vlastných rúk dňa 26.08.2019, pričom ju vyzval, aby sa v lehote 15 k žalobe vyjadrila. Žalovaná sa k podanej žalobe nevyjadrila.

4. Súd výzvou zo dňa 17.09.2019 vyzval právneho zástupcu žalobcu, aby súdu v lehote 10 dní predložil doručky preukazujúce doručenie výziev a oznámení o zosplatnení žalovanej, doklad preukazujúci vyplatenie kúpnej ceny 160,- Eur spoločnosti Edu House, a.s. a Kúpnu zmluvu č. XXXXXX. Na základe výzvy súdu právny zástupca žalobcu dňa 24.09.2019 predložil podací hárok č. L. XXXXXXXXXX, č. L. XXXXXXXXXX, č. L. XXXXXXXXXX, č. L. XXXXXXXXXX, výpis účtu žalobcu zo dňa 21.07.2016. Kúpnu zmluvu č. XXXXXX právny zástupca žalobcu nepredložil.

5. Súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní konanom dňa 29.10.2019 v neprítomnosti sporových strán v zmysle § 180 CSP. Právny zástupca žalobcu v podaní doručenom súdu dňa 28.10.2019 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní a požiadal, aby súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti. Žalovaná mala vykázané doručenie predvolania na pojednávanie, pričom táto neúčast' na pojednávaní neospravedlnila ani nepožiadala o odročenie pojednávania z dôležitých dôvodov.

6. Súd vo veci vykonal listinnými dokladmi predloženými žalobcom, súhrnnou informáciou o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami, pobočkami zahraničných bánk za druhý štvrtrok 2016, poštovými podmienkami - všeobecná časť (vnútroštátny styk Slovenskej pošty, a . s., v platnom znení, bod 21.1 týchto podmienok).

7. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav:

8. Strany sporu dňa 20.07.2016 uzatvorili Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej bezhotovostne peňažné prostriedky vo výške 500,- Eur. Žalovaná sa zaviazala úver vrátane úroku v celkovej výške 684,- Eur splatiť v 12. mesačných splátkach po 57,- Eur, pričom prvá splátka bola splatná 30. deň po poskytnutí úveru a každá ďalšia splátka bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. V zmysle zmluvy bol úver poskytnutý za celkový úrok vo výške 36,80 % z istiny, t.j. 184,- Eur. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) bolo dohodnutá vo výške 84,95 %, priemerná RPMN 25,87 %. Žalovaná čerpala úver vo výške 500,- Eur, splátky úveru riadne a včas nesplácala, celkovo na úver uhradila sumu 60,- Eur. Žalobca vyzval žalovanú listom zo dňa 02.11.2016 na zaplatenie dlžných splátok do 5 dní od doručenia výzvy s upozornením na možnosť zosplatnenia úveru. Žalobca zosplatnil úver ku dňu 26.11.2016, ktorú skutočnosť oznámil žalovanej listom zo dňa 27.11.2016 a vyzval ju na zaplatenie celej dlžnej sumy úveru 684,- Eur do 5 dní od doručenia výzvy. Žalovaná dlžnú sumu úveru nezaplatila. Strany sporu uzatvorili dňa 20.07.2016 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. R., na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 160,- Eur. Predmetom financovania úveru bolo ČLENSTVO ŠTART, na základe Kúpnej zmluvy č. XXXXXX uzavretej s predávajúcim, spoločnosťou EduHouse a.s., IČO: 44 146 990, so sídlom Zelinárska 8, 821 08 Bratislava. Úver bol poskytnutý za celkový úrok 19,12 Eur, t. j. 11,95 % z istiny. Kúpna cena 160,- Eur bola žalobcom uhradená v prospech účtu spoločnosti EduHouse, a.s. dňa 21.07.2016. Žalovaná sa zaviazala úver splatiť v 6. mesačných splátkach po 29,85 Eur, pričom prvá splátka bola splatná 30. deň po poskytnutí úveru a každá ďalšia splátka bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Žalovaná splátky z úveru riadne a včas nesplácala, celkovo na úver uhradila 60,- Eur. Žalobca žalovanú listom zo dňa 01.01.2017 vyzval na zaplatenie dlžných splátok do 5 dní od doručenia výzvy s upozornením na možnosť zosplatnenia úveru. Žalobca zosplatnil úver ku dňu 25.12.2016, ktorú skutočnosť oznámil žalovanej listom zo dňa 26.01.2017 a vyzval ju na zaplatenie celej dlžnej sumy úveru 149,12 Eur do 5 dní od doručenia výzvy. Žalovaná dlžnú sumu úveru nezaplatila.

9. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka; spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“); spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

11. Podľa § 9 ods. 1 a ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

12. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

13. Podľa § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), (ďalej len nariadenie č. 87/1995Z.z.); ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

14. Podľa § 1 ods. 4 Nariadenia č. 87/1995 Z.z; na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

15. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázať, že žalobca uzavrel 20.07.2016 so žalovanou Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, ktorou jej poskytol sumu 500,- Eur. Prihliadajúc na charakter účastníkov pri uzavieraní zmlúv súd považoval zmluvu za spotrebiteľskú, keďže žalobca konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná ako fyzická osoba (nepodnikateľ) uzavrela zmluvu za účelom čerpania úveru na svoju osobnú potrebu. Čerpanie úveru v uvedenej výške bolo medzi stranami nesporné. Nesporné tiež bolo, že medzi stranami bola súčasťou zmluvy aj dohoda o splatení úveru v rovnomerných 12-tich splátkach po 57,- Eur, konečná splatnosť a súčasne splatnosť poslednej splátky mala nastať 20.07.2017. Súd preskúmajúc obsah označenej zmluvy zistil, že výška ročnej percentuálnej miery nákladov uvedená v zmluve, t. j. 84,95 % prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenú podľa osobitných predpisov, ktorým je v zmysle § 1a

ods. 1 nariadenia vlády dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov, teda v danom prípade 63,42 % (2x 31,71). Úver poskytnutý za podmienok, kedy ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov je potrebné vyhodnotiť za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch. Ide o poisťku pred poskytovaním úverov s neprimerane vysokou odplatom, ktorá je svojou podstatou v rozpore s dobrými mravmi. Zákon o spotrebiteľských úveroch uvedeným ustanovením sankcionuje veriteľa poskytujúceho spotrebiteľský úver za tak nevýhodných podmienok bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou takéhoto úveru.

16. Súd ďalej skúmal, či žalobca v konaní preukázal splnenie podmienky vyžadovanej § 53 ods. 9 pre zosplatenie daného spotrebiteľského úveru. Z pripojených dôkazov vyplýva, že žalobca výzvou z 02.11.2016 upozornil žalovanú na neuhradené splátky úveru v sume 171,- Eur ako aj na možnosť žiadať zaplatenie celej pohľadávky po uplynutí 15-dňovej lehoty v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V konaní však žalobca nepreukázal dátum skutočného doručenia tejto výzvy žalovanej, preukazoval len zaslanie tejto výzvy žalovanej doporučeným listom 2. triedy s dátumom odoslania 03.11.2016. Pre ustálenie dátumu doručenia predmetnej výzvy preto súd prihliadal aj na zmluvné dojednania týkajúce sa doručovania písomností medzi stranami, najmä tú ich časť, z ktorej možno dospieť k záveru o doručení predžalobnej výzvy domnienkou doručenia. Súd vychádzal z toho, že pokiaľ by bol doporučený list 2. triedy dodávaný druhý pracovný deň po dni podania, tak v danom prípade sa tak mohlo stať 04.11.2016. Z vyššie citovaného bodu 11 označenej zmluvy vyplýva, že za deň doručenia písomností poštou na adresu dlžníka, ktorá je veriteľovi známa sa pokladá aj deň, v ktorý márne uplynie úložná doba pre vyzdvihnutie si zásielky doručovanej zmluvnej strane poštou. Pokiaľ teda uvedeného dňa (04.11.2016) došlo k uloženiu zásielky na pošte a táto nebola prevzatá, odborná lehota trvajúca ďalších 18 kalendárnych dní (bod 21 Poštových podmienok - Všeobecná časť Vnútroštátny styk) márne uplynula 19.11.2016. Preto až tento deň možno bezpochyby považovať za deň doručenia výzvy. Z obsahu oznámenia o zosplatnení záväzku zo 27.11.2016 je však zrejmé, že si žalobca uplatnil svoje právo na zosplatnenie spotrebiteľského úveru poskytnutého žalovanej dňa 26.11.2016. Uvedené však bezpochyby svedčí pre záver, že upozornenie na možnosť uplatnenia tohto práva z 02.11.2016 nebolo žalobcom doručené najmenej 15 dní pred uplatnením tohto práva, teda veriteľ nebol oprávnený úver zosplatiť k 26.11.2016, ale až k 04.12.2016 a to z dôvodu podmienky spočívajúcej v uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upozornenia na možnosť uplatnenia tohto práva. Samotný akt zosplatnenia úveru je jednostranný adresovaný hmotnoprávny úkon, pri vykonaní ktorého musia byť splnené zákonné podmienky, čo v danom prípade absentuje. Preto je žalobcom vykonané zosplatnenie úveru absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom a to konkrétne s poukazom na § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

17. Podľa § 15 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere je zmluva o spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver výhradne na financovanie zmluvy o kúpe konkrétneho tovaru alebo poskytnutí konkrétnej služby, pričom tieto dve zmluvy tvoria obchodný celok.

18. Podľa § 15 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch pri zmluvách o viazanom spotrebiteľskom úvere, ktoré tvoria obchodný celok, a) predávajúci tovaru alebo poskytovateľ služby je zároveň veriteľom alebo b) veriteľom je tretia osoba a 1. veriteľ využíva služby predávajúceho tovaru alebo poskytovateľa služieb pri uzatváraní alebo príprave zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo 2. konkrétny tovar alebo poskytnutie konkrétnej služby je výslovne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

19. Podľa § 2 písm. f) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) výrobkom je nová, použitá alebo upravená hnuiteľná vec, ktorá bola vyrobená, vyťažaná alebo inak získaná, bez ohľadu na stupeň jej spracovania a ktorá je určená na ponuku spotrebiteľovi alebo pri ktorej možno predpokladať, že ju spotrebiteľ použije, ak sa táto vec dodáva za odplatu alebo bezodplatne; výrobkom je aj hnuiteľná vec, ktorá je súčasťou alebo príslušenstvom inej hnuiteľnej veci alebo nehnuiteľnej veci, elektrina, plyn, voda alebo teplo určené pre spotrebiteľa.

20. Podľa § 2 písm. i) citovaného zákona; službou je akákoľvek činnosť alebo výkon, ktorý je ponúkaný spotrebiteľovi odplatne alebo bezodplatne vrátane činností upravených osobitnými predpismi, nad ktorými vykonávajú dozor profesijné komory alebo iné orgány verejnej správy, ako sú uvedené v § 19;

tým nie je dotknutá povinnosť mlčanlivosti podľa osobitných predpisov vrátane zákonom prenesenej právomoci profesijných komôr.

21. Pokiaľ ide o Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. R. na sumu 160,- Eur, tak súd zistil, že predmetom financovania označeným spotrebiteľským úverom malo byť „členstvo štart“. Žalovaná na túto zmluvu zaplatila sumu 60,- Eur. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere však nie je zrejmé aká služba, či tovar bol obsahom uvedeného predmetu financovania. Ani lexikálny význam slovného spojenia „členstvo štart“ nesvedčí pre záver, že predmetom financovania bol konkrétny tovar alebo konkrétna služba, ktorú za úhradu kúpnej ceny 160,- Eur mala žalovaná od predávajúceho ako protihodnotu obdržať. Na zodpovedanie otázky, čo treba považovať za tovar alebo službu v spotrebiteľských zmluvách súd odkazuje na vyššie citované definície uvedené v § 2 zákona o ochrane spotrebiteľa. Služba je určitá konkrétna činnosť (prípadne výkon), tovar zase určitá konkrétne definovateľná huteľná vec, avšak získanie bližšie nedefinovaného „členstva“ žiadnym spôsobom nesvedčí pre poskytnutie akéhokoľvek výkonu, činnosti, či huteľnej veci určitej konkrétnej hodnoty spotrebiteľovi. Viazaný spotrebiteľský úver však možno poskytnúť len v súlade s § 15 zákona o spotrebiteľských úveroch na konkrétne definovaný tovar alebo službu, ktorá je výslovne uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere, čo súvisí so skutočnosťou, že poskytnutie takéhoto typu úveru spôsobom, ktorým veriteľ uhradí kúpnu cenu priamo predávajúcemu je vo svojej podstate výnimkou zo zásady poskytovania spotrebiteľských úverov vyplatením dohodnutej sumy finančných prostriedkov priamo spotrebiteľovi na jeho účet.

22. V súvislosti s otázkou splnenia vyššie opísaných podmienok vyžadovaných pri viazaných spotrebiteľských úveroch zákonom o spotrebiteľských úveroch súd ďalej konštatuje, že žalobca si nespĺnil základnú procesnú povinnosť podľa § 150 ods. 1 CSP, t.j. povinnosť úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu (tzv. substancované tvrdenia). Substancované tvrdenia znamenajú uvádzať tvrdenia, ktoré je možné subsumovať pod konkrétnu hmotnoprávnu normu a ku ktorým je možné vykonať dokazovanie. Následkom porušenia tejto povinnosti je zamietnutie žaloby bez vykonania dokazovania. Dokazovaním v sporovom konaní sa má totiž preukázať to, čo strany tvrdili, a nie zisťovať, to čo strany opomenuli tvrdiť. Túto povinnosť tvrdenia nie je možné nahradiť ani odkazom na obsah priložených listinných dôkazov (§ 132 ods. 2 CSP), bola by tým porušená rovnosť účastníkov konania a teda išlo by o neoprávnené zvýhodňovanie žalobcu, kedy by súd nespĺnenú povinnosť tvrdenia žalobcu nahrádzal štúdiom žalobcom predložených dôkazov a vyvodzovaním relevantných skutočností pre daný prípad, na čo žalobca dostal šancu do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania. Okrem toho sa žiada poznamenať, že žalobca si túto povinnosť nespĺnil napriek tomu, že bol výzvou z 17.9.2019 vyzvaný na predloženie Kúpnej zmluvy č. XXXXXX uzavretej so spoločnosťou Edu House a.s., Zelinárska 8, 821 08 Bratislava, IČO: 44 146 990, ktorou mal možnosť argumentovať v prospech záveru o poskytnutí konkrétnej služby, resp. tovaru žalovanej ako spotrebiteľke, avšak túto šancu adekvátne nevyužil. Navyše žalobca bol na rozdiel od žalovanej kvalifikovane právne zastúpený, preto si musel byť dobre vedomý potreby a nevyhnutnosti riadneho plnenia uvádzaných základných procesných povinností.

23. Pokiaľ teda žalobca uzavrel so žalovanou viazaný spotrebiteľský úver, predmetom ktorého bolo financovanie niečoho iného než konkrétneho tovaru alebo služby, nepochybne došlo z jeho strany k obchádzaniu zákona o spotrebiteľských úveroch. Takýto právny úkon svojím obsahom a účelom označenému zákonu odporuje, čo za použitia § 39 Občianskeho zákonníka súd hodnotí ako dôvod jeho absolútnej neplatnosti. V prípade neplatného právneho úkonu síce vzniká stranám právo na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, od toho, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil, v danom prípade sa však žalovaná ako spotrebiteľka nemohla na úkor žalobcu žiadnym spôsobom bezdôvodne obohatiť, keďže žalobca žalovanej neposkytol žiadne plnenie z úveru č. R. a sumu 160,- Eur uhradil spoločnosti Edu House a.s., Zelinárska 8, 821 08 Bratislava, IČO: 44 146 990. Preto neexistuje žiaden právny dôvod pre čo aj len čiastočné vyhovieť žalobcom uplatneného nároku na zaplatenie sumy 100,- Eur vrátane prislúchajúceho úroku z omeškania vyplývajúceho zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. R.. Z uvedených dôvodov preto súd žalobu v tejto časti ako nedôvodnú zamietol.

24. Pri tomto závere súd nemohol opomenúť skutočnosť, že obidve zmluvy boli uzatvorené v jeden deň, jedným viazaným finančným agentom konajúcim za žalobcu. K uzavretiu oboch zmlúv teda muselo dôjsť pri jednom rokovaní medzi stranami, pričom ako už bolo vyššie uvedené, Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. R. obsahovala na vopred predtlačenom formulári aj označenie predávajúceho,

predmetu financovania a aj číslo účtu predávajúceho, na ktorý mala byť suma požičaných finančných prostriedkov 160,- Eur žalobcom poukázaná. Na základe vyvođených skutkových okolností prípadu zo zhromaždených dôkazov sa tak súčasne javí, že pri uzatváraní zmluvného vzťahu bola zrejme zo strany úverového veriteľa praktizovaná nekalá a neakceptovateľná obchodná praktika, keď bez toho, aby bola spotrebiteľovi ponúknutá možnosť voľby, bol spotrebiteľ „nútený“ podrobiť sa podpisu oboch zmlúv bez toho, aby zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. R. a v nej označenej kúpnej zmluvy získal vôbec nejaký profit, resp. že by mu bola poskytnutá služba konkrétnej protihodnoty. Dôvodný je tak záver, že zo strany poskytovateľa úveru išlo o sofistikovaný spôsob získať prostredníctvom tretej, naoko so žalobcom nijako neprepojenej spoločnosti, od dlžníka - spotrebiteľa ďalšie peňažné plnenie, ktorým by sa neúmerne navýšil jeho dlh, čo nepochybne nesie znaky nekalej obchodnej praktiky. Pravdepodobnosť dopustenia sa týchto praktík žalobcom naznačujú aj zistenia ustálené doterajšou súdnou praxou (porovnaj napríklad uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn.14Co/21/2018 z 26.2.2019), čo posilňuje potrebu aplikácie ustanovení § 39 Občianskeho zákonníka na Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. R., dôvodnosť ktorej už bola rozvedená v predchádzajúcich bodoch odôvodnenia.

25. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má žalobca nárok len na zaplatenie istiny zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 20.07.2016 vo výške 500,- Eur. Vzhľadom na to, že žalovaná z oboch zmlúv uhradila spolu sumu 120,- Eur (60,- Eur + 60,- Eur), súd potom žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 380,- Eur. V prevyšujúcej časti o zaplatenie sumy 244,- Eur, vrátane príslušenstva súd žalobu zamietol.

26. Nesplnením peňažného záväzku sa žalovaná dostala do omeškania. Žalobcovi tak vznikol nárok na úrok z omeškania od nasledujúceho dňa po vzniku omeškania (celý nárok zo zmluvy o úvere sa stal splatným dňa 20.07.2017, kedy bola splatná posledná splátka zo zmluvy o úvere), t. j. odo dňa 21.07.2017, ktorého výška bola v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. určená podľa základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky (od 16.03.2016 je vo výške 0,00 %), zvýšenej o 5 percentuálnych bodov, preto súd priznal žalobcovi aj 5 % ročný zákonný úrok z omeškania zo sumy 380,- Eur od 21.07.2017 do zaplatenia. Vo zvyšku požadovaného úroku vo výške 5 % ročne od 27.11.2016 do 20.07.2017, súd potom žalobu žalobcu zamietol ako nedôvodnú.

27. O náhrade trov konania strán sporu súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán sporu nemá na náhradu trov konania právo. Žalobca sa celkovo domáhal zaplatenia sumy 724,- Eur, pričom mu bolo vyhovené len v časti o zaplatenie sumy 380,- Eur. Žalobca teda dosiahol úspech veci 52,48 % a žalovaná dosiahla úspech v rozsahu 47,52 % , čistý úspech žalobcu je teda vo výške 4,96 % (52,48 - 47,52). Žalobca mal teda vo veci len nepatrný úspech, preto potom súd rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd Banská Bystrica a to písomne dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), (363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie

prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.